

[Sønderby]

Reglerne om hjemmeslagtning foreslås ændret, og jeg hørte, at socialdemokratiets ordfører var lidt betænkelig ved det og egentlig helst ville have afskaffet hjemmeslagtning. Venstre er tilfreds med, at man stadig kan slagte hjemme. Det vil sige, at man kan slagte egne dyr til eget brug, men vi er også tilfredse med, at man har givet mulighed for nogle enkelte undtagelser her, når det gælder aftægtsforhold, børn osv.

De andre foreslåede ændringer vil vi også støtte.

Jeg lagde mærke til, at den socialdemokratiske ordfører, selv om vi kun har et par måneder til at behandle dette lovforslag i i udvalget, var villig til at prøve at få det færdigt. Vi vil også være tilfredse med, at vi nu sagligt og hurtigt kan få lovforslaget behandlet i udvalget, så vi når at få det færdigt, inden folketinget hjemsendes.

Birthe Hansen (SF):

Det lovforslag, vi har til første behandling her i dag, bygger på en betænkning fra et udvalg nedsat af landbrugsministeriet og sammensat af forskellige repræsentanter, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, men én repræsentant, som vi i SF finder burde have været med, og som det var af allerstørste vigtighed at vi havde fået med i dette udvalg, er selvfølgelig Forbrugerrådets. Det var der åbenbart ingen i landbrugsministeriet der syntes. Det, man så giver Forbrugerrådet mulighed for nu, er med meget kort varsel at give nogle kommentarer til et omfattende teknisk lovforslag, som der her er tale om, og det finder vi er ganske urimeligt.

For SF og mange andre er der helt klart en sammenhæng mellem dyrenes sundhed og menneskenes sundhed, forstået på den måde, at de kødprodukter, vi spiser, kan være medvirkende til en forringet sundhedstilstand hos mennesker, der f.eks. er allergikere. At der går kødprodukter, der indeholder restantibiotika, ud i handelen, er der ingen tvivl om, og den enkelte forbruger kan ikke gardere sig derimod. Dette nævner jeg, fordi SF i foråret 1985 gennem den daværende landbrugsminister fik oplyst, at man ved 10.000 stikprøver, som man dengang foretog ved 15 millioner slagtninger, fandt 7 dyr, der indeholdt restantibiotika. Et meget enkelt regnestykke viser, at muligheden for, at 10.500 dyr går ud i

handelen med et indhold af restantibiotika, er til stede. Og sætter man bare disse dyrs gennemsnitsvægt til 50 kg, svarer det til, at 525 t kød kan indeholde restantibiotika. Jeg siger ikke, at de gør det, men alene muligheden gør, at der skabes usikkerhed og risiko for de mennesker, hvis sundhedstilstand kan blive berørt deraf.

Allerede i 1973 gav SF udtryk for, at vi ønskede kontrollen også med landbrugsvarer lagt i miljøministeriet, idet vi dengang som nu fandt det vigtigt, at administration og kontrol samles under ét i miljøministeriet, således at kontrollen er uafhængig af produktions- og eksportinteresser. Desværre var vi alene om synspunktet dengang. Det er et synspunkt, som gør, at vi i dag under ingen omstændigheder kan gå ind for den ændring, som tilsigter at overflytte hjemmelen til at udstede kødvarerstandarder for kødvarer tilvirket på autoriserede eller godkendte kødvarervirksomheder fra miljøministeriet til landbrugsministeriet. Det er én ændring, som også andre har nævnt at heller ikke Forbrugerrådet og Danske Slagtermestres Landsforening kan gå ind for. Begge de sidstnævntes protester skyldes, at administration af kødvarerstandarder balancerer på en fornuftig måde i miljøministeriet.

Til slut har jeg et enkelt spørgsmål til landbrugsministeren: ligger der også i denne lov en hjemmel for landbrugsministeren til at fastsætte regler for priser og fællesafregning, altså overtage det, der ellers er dansk tradition for, nemlig organisationernes forhandlingsret?

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre ser med sympati på det foreliggende forslag til lov om kød. Vi mener, forslaget er en tiltrængt modernisering af en 13 år gammel lov. Vi mener, det er vigtigt, at vi kan være med til at skærpe beskyttelsen i Danmark mod indslæbningen af smitsomme husdyrsygdomme ved, at enhver import af kød og kødprodukter til Danmark fremover kun kan ske til autoriserede frysehuse og dermed underkastes den dér ansatte offentlige veterinærkontrols overvågning. Det er sikkert rigtigt, at det kan være svært for kommunalt ansatte dyrlæger til enhver tid at være à jour med de hyppigt skiftende importbestemmelser, som er gældende til be-